

Uuden vuosituhatluvun alkaessa Suomen tulevaisuus näyttää monella mittarilla arvioiden valoisammalta kuin pitkään aikaan.

Vaikka hieman etäämmältä tarkastellen yhtymäkohdat 1980-luvun lopun Euroopan Japaniksi kutsuttuun maahan ja sen ylikuumeneseen tilanteeseen ovatkin selvästi hahmotettavissa, on tilanne nyt ratkaisevasti toinen. Yhtäläisyyksiä ovat mm. intohimoinen sijoittaminen pörssiin, nopeiden voittojen tavoittelu internet- ja teknologiayhtiöiden avulla, kiinteistömarkkinoiden ja -hintojen nopea kasvu jne. Silloin kasvu rahoitettiin suurelta osin velkarahalla – nyt tilanne on pääosin terveemmällä pohjalla. Tämän hetkessä tilanteessa on myös merkittäviä eroja aiempaan verrattuna. Positiivisin niistä on, että talouden kasvu perustuu hyvään kilpailukykyyn uuden teknologian alalla ei perusteellisuuteen ja neuvostokauppaan. Negatiivisempaa on, että vaikka Suomi ei jakautunutkaan maantieteellisesti kahtia presidentinvaalien tuloksen vuoksi, on jako menestyviin ja syrjäytyneisiin tai syrjäytymisvaarassa oleviin entistä todellisempi. Tämä näkyy sekä pysyvästi korkeissa työttömyyslukuissa myös kasvukeskuksissa – vaikka samalla on pula ammatittaisesta työvoimasta – että alueellisen eriarvoistumisen lisääntymisenä. EU:n rakennemuutostuet tai muut toimet eivät olennaisesti ole pystyneet tasaamaan kasvukehitystä. Keinotekoisien elvytyksen rinnalle on mietittävä muita keinoja.

Parasta nykyisessä menossa on se, että sen takana on suomalaisten innokkuus uuden oppimiseen ja soveltamiseen. Meillä on – väliin naureskellenkin – otettu innolla käyttöön uutta teknologiaa ja panostettu myös sen omatoimiseen kehittämiseen. Pitkän kulttuurihistorian puutteestako johtunee, mutta meillä ei ole samanlaista muutosvastarintaa kuin ns. vanhoissa sivistysmaissa. Uuden teknologian hyödyntämisessä ja kehittämisessä Suomi on yhdessä Yhdysvaltojen sekä muiden pohjoismaiden – lähinnä Ruotsin ja Tanskan – ohella kiinnostavimpia uuden teknologian yritysten sijoittumiskohteita. Nokia-ilmiossa on kyse muustakin kuin yhden tai muutaman kännykkäyhtiön toiminnasta. Päänavaajien myötävirrassa Suomeen on syntynyt ja keskittymässä teknologiaklusteri, joka on todellisuutta. Se on esillä kansainvälisillä areenoilla – ei vain mediassa – jatkuvasti ja itse kukin saa sen varjossa osin ansaitsematonta arvonousua. Esimerkiksi saksalaiset asiantuntijat arvioivat Pohjolan muodostuvan EU:n veturiksi seuraavien vuosikymmenten aikana samalla, kun usko Saksan omaan tulevaisuuteen ei ole läheskään niin vahva.

KEHITYKSEN KÄRJESSÄ

Suomen vetovoima näkyy useiden monikansallisten yhtiöiden tutkimusyksiköiden lisääntyvänä kiinnostuksena sijoittua pääkaupunkiseudulle. Helsinki ympäristöineen on Dubliinin ja Kööpenhaminan ohella EU:n nopeimmin kasvavia keskuksia. Kehityksellä on heijastusvaikutuksensa maanmittarienkin työhön – suoraan tai epäsuorasti. Haasteet pääkaupunkiseudun maa- ja kaavoituspolitiikalle ovat kovat ja tulevat lisääntymään. Miten niihin uuden maankäyttölain mukaisessa suunnittelukuluttuurissa pystytään riittävän tehokkaasti vastaamaan, jää nähtäväksi. Tässä tilanteessa on Maanmittauspäivien järjestäminen Suomen piilaaksossa Espoossa vuoden ehdoton tapaus maanmittausalalla.

Kuten todettu, on suomalainen maanmittaus monilla alueilla lähellä kehityksen kärkeä. Tännepäin katsotaan niin paikkatieto-osuamisessa kuin aineistojen jakelumenetelmissä suunnitella. Suomalaisten internet- ja wap-osaaminen kiinnostaa kansainvälisesti.

Pohjoismaat ovat eturivissä myös uusien opetusmenetelmien kehittämisessä – esimerkiksi tämän hetken kuuma sana yliopistomaailmassa eli *virtuaalinen akatemia*, jota esimerkiksi Teknillisessä korkeakoulussa ollaan kehittämässä. Virtuaalialakatemia on konsepti, jolle on suuri maailmanlaajuinen tilaus. Pystymekö vastaamaan haasteeseen? Onko meillä riittävästi innostusta ja resursseja panostaa koulutukseen? Virtuaalinen akatemia on paitsi oivallinen väline elinikäisen oppimisen mahdollisuuksien tarjoamiseen myös väline avoimeen ja aidosti kansainväliseen opetukseen. Se tarjoaa samalla erään harvoista keinoista yliopistotason koulutuksen tason nostamiseen kehitysmaissa. Tämä edellyttää luonnollisesti jakelukanavien ja koulutuskonseptien kehittämistä näiden maiden tarpeisiin.

Myönteisessä yhteiskunnallisessa ilmapiirissä tulevaisuuden suunnittelu on huomattavasti miellyttävämpää kuin laman painaessa. Tähän tilanteeseen sopii paremmin kuin hyvin tämänvuotisten Maanmittauspäivien järjestäminen Espoossa. Päivien ohjelmaan kuuluvat luennot valottavat monipuolisesti alan tämän hetken kehitystä.

Viime vuosien suuri ja perusteellinen muutoksen alan lainsäädäntöön on nyt kokonaisu-

dessaan tehty. On ensimmäisten kokemusten arvioinnin aika niin kiinteistömuodostamislain kuin kokonaan uuden maankäyttö- ja rakennuslain käyttökelpoisuudesta ja toimisesta käytännön työssä.

Muu ohjelma jakautuu paikkatietoihin ja geoinformatiikkaan sekä kiinteistöjohtamisen alan kansainvälistymistä unohtamatta. Geoinformatiikka ja kiinteistöjohtaminen ovat maanmittauksen tämän hetken muoti-alat. Tämä käy ilmi myös TKK:n maanmittausosaston opiskelijoiden kiinnostuksesta aina korkeakouluun hakuvaiheesta suuntautumisvaihtoehtojen valintaan saakka. Vaikka geoinformatiikka ja kiinteistöjohtaminen ovatkin tämän hetken ykkösalueet maanmittauksessa, on myös perinteisellä maanmittauksella – sekä maanmittauslaitoksella ja kunnilla työnantajina – edelleen vetovoimaa. Samoin myönteistä on se, että ammatin laaja-alaisuutta yhä arvostetaan ja että nuoret teekkaritkin tuntevat itsensä edelleen maanmittareiksi, kuten käy ilmi maanmittariteekkarien haastattelusta. Tämä lupaa hyvää ammatin tulevaisuudelle koulutusohjelman uudistuksista riippumatta. TKK:n opiskelijoiden haastattelu on ensimmäinen Maankäytön sarjassa, jossa tullaan kuluvan vuoden aikana käymään läpi maanmittausalan opiskelua ja opiskeluelämää sen kaikilla koulutustasoilla – ja tällä kertaa opiskelijoiden näkökulmasta.

Alkanut vuosi on Suomen Maanmittausinsinöörien Liiton MIL:n juhluvuosi liiton täyttävässä ensi syksynä 110 vuotta. Se ei ole normaalisti pyöreä juhluvuosi ja suuren juhlan paikka. Kuitenkin sattuuessaan samalle vuodelle, kun uusi tuhatluku alkaa, tarjoaa se hyvän syyn arvioida maanmittausalan tulevaisuutta laajemminkin. Maankäyttö osallistuu MIL:n juhluvuoteen haastatteleamalla tämän vuoden kussakin numerossa yhtä keskeistä maanmittausalan vaikuttajaa. Heiltä on pyydetty arvioimaan sitä, missä tilassa maanmittaus on tällä hetkellä samoin kuin esittämään näkemyksiään siitä, mihin suuntaan maanmittausta tulisi kehittää. Sarjan ensimmäisenä haastateltavan on Helsingin kaupungin kaupungingeodeetti **Jürgen Grönfors**, jolla on painavaa sanottavaa niin valtion ja kunnan välisistä suhteista, alan sisäisestä kilpailusta kuin maanmittarikunnan minäkuvastakin. Kannattaa lukea.

Maanmittauspäivillä tavataan.

MARKKU VILLIKKA
päätoimittaja